

		Mk.
	a) od 5 do 10 klg. paczka zwykła	520
2)	b) " 5 " 10 " " ochronna	780
	c) " 5 " 10 " " pospieszna zwykła	720
	d) " 5 " 10 " " " ochronna	980
Od paczek wysyłanych z Polski do Austrii:		
	a) 5 klg. paczka zwykła	420
1)	b) 5 " " " ochronna	630
	c) 5 " " " pospieszna zwykła	620
	d) 5 " " " " ochronna	830
	a) od 5 do 10 klg. paczka zwykła	840
2)	b) " 5 " 10 " " " ochronna	1260
	c) " 5 " 10 " " " pospieszna zwykła	1040
	d) " 5 " 10 " " " " ochronna	1460

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 października 1921 r.

Minister Poczty i Telegrafów:
w z. *Dobrowolski*

592.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 8 października 1921 roku

w przedmiocie zmiany przepisów o notariacie w b. dzielnicy pruskiej.

Na podstawie art. 6 p. d. ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. Praw P. P. № 64 poz. 385) zarządzam w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości co następuje:

§ 1. Uchyła się rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 11 października 1919 r. zmieniające niektóre przepisy o notariacie w b. dzielnicy pruskiej (Tygodnik Urzędowy № 57 poz. 132).

§ 2. Pruska ustawa o sądownictwie dobrej woli z dnia 21 września 1899 r. (Zbiór ustaw str. 249 i nast.) ulega następującym zmianom:

1. Jako art. 77 wstawia się przepis:

„Notarjuszem w b. dzielnicy pruskiej może być mianowany ten, kto posiada uzdolnienie do sprawowania urzędu sędziowskiego w tej dzielnicy.”

2. Art. 78 otrzymuje brzmienie:

„Minister Sprawiedliwości mianuje notarjuszków odwoalnie lub na pewien przeciąg czasu.

Tego, który już dwukrotnie odwoalnie lub na pewien przeciąg czasu był mianowany notarjuszem, może Minister Sprawiedliwości mianować dożywotnio notarjuszem.”

3. Zdanie pierwsze art. 81 otrzymuje następujące brzmienie:

„O ile notarjusz w chwili mianowania nie jest już polskim urzędnikiem państwowym, winien złożyć przed Prezesem Sądu Okręgowego, w okręgu którego wyznaczono mu siedzibę urzędową, lub przed sędzią

wyznaczonym przez owego Prezesa, przysięgę służbową w rocie przepisanej w art. 1 pod lit b. rozporządzenia Rady Ministrów z d. 22 listopada 1919 r. w przedmiocie nowego tekstu roty przysięgi dla ministrów, urzędników i sędziów (Dz. Ust. № 89 poz. 486)."

4. Skreśla się ustęp drugi art. 89.

5. Zdanie pierwsze i drugie ustępu drugiego art. 99 otrzymują następujące brzmienie:

„Zastępca musi posiadać uzdolnienie do sprawowania urzędu sędziowskiego w b. dzielnicy pruskiej. Winien on przed rozpoczęciem zastępstwa przedłożyć Prezesowi Sądu Okręgowego swój podpis, którego zamierza używać przy wykonywaniu czynności notarialnych, oraz winien, o ile nie jest już polskim urzędnikiem państwowym, złożyć przysięgę służbową przed Prezesem Sądu Okręgowego lub przed sędzią, wyznaczonym przez owego Prezesa.”

§ 3. Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 9 listopada 1919 r. w przedmiocie mianowanych przez Ministra b. Dzielnicy Pruskiej notariuszów (Tygodnik Urzędowy № 62 poz. 146) pozostaje nadal w mocy.

§ 4. Mianowani przez Ministra b. Dzielnicy Pruskiej notariusze, o ile uzyskują nominację po myśli niniejszego rozporządzenia, są zwolnieni od ponownego składania przysięgi służbowej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze byłej dzielnicy pruskiej i wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1921 roku.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
w z. *Zygmunt Seyda*

593. *

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z d. 10 października 1921 r.

w przedmiocie zmian i uzupełnień przepisów przewozowych, stanowiących część I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z d. 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dzien. Praw № 14, poz. 152) zarządzam w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. W przepisach przewozowych stanowiących część I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, (Dz. Ust. R. P. r. 1921 № 65, poz. 414), wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

Art. 47 ust. 1 uzupełnia się zdaniem:

„Do przewozu takich zwłok wymagane jest dołączenie do dowodów przewozowych zaświadczenia władz sanitarno-lekarskich, że zwłoki pochodzą od ludzi, zmarłych nie na zakaźne choroby”.

W ust. 2 tegoż art. 47 po słowach „skrzyniach lub trumnach” dodaje się „zabezpieczonych od wycieku”.